

Aktywny obywatel realizuje projekty obywatelskie! Zwłaszcza młody.

Inicjatywy młodzieżowe to popularna forma aktywności, w którą co roku angażują się tysiące młodych ludzi – takich jak Wy – w całej Polsce. Realizują swoje pomysły, pasje, włączają do działania innych. Projekty realizują w czasie wolnym od nauki. Pieniądze pozyskują z programów grantowych – polskich i europejskich – skierowanych do młodzieży.

Wasze główne zadanie będzie polegało na stworzeniu koncepcji własnego projektu.

Efekty pracy – tak jak pozostałe grupy – zaprezentujecie na forum klasy.

PLANOWANIE PROJEKTU MŁODZIEŻOWEGO

- Co chcemy zrobić?
- Do kogo adresujemy nasz projekt?

- Jakie cele postaramy się osiągnąć realizując nasz projekt?
- Jakie będą efekty realizacji naszego projektu?
- Co chcemy zmienić w otaczającej nas rzeczywistości?
- Czego dowiemy się, nauczymy – my i uczestnicy projektu?

Jakich metod pracy będziemy używać, aby efektywnie zrealizować zaplanowane działania i zadania? Słowem – jak tego dokonamy? (pamiętajmy o celach projektu!)

Udało się! Projekt został zaakceptowany, otrzymujecie pierwsze środki na jego realizację, zaczynacie działać... Pamiętajcie o promocji w mediach, na portalach społecznościowych, blogach... Jeżeli wszystko się uda, trzeba będzie jeszcze projekt rozliczyć, napisać sprawozdanie, dokonać ewaluacji – ale to już jest inna historia...

Budżet – środki finansowe do wykorzystania z programu, który wybraliście – wspierającego inicjatywy młodzieżowe. To nie są worki bez dna... Samochodu nie kupicie, pracowni komputerowej też nie. Ale wypożyczyć sprzęt, zaprosić specjalistę, wynająć salę, studio, kupić potrzebne materiały... Czemu nie? Składacie wniosek, czekacie na wyniki...

Kiedy? W jaki sposób? Z czyją pomocą chcemy realizować projekt – kogo moglibyśmy zaangażować, prosić o pomoc? Co wykorzystacie? Układamy sobie wszystko w odpowiedniej kolejności (cały czas pamiętamy o celach projektu!)

REJESTRATOR POMYSŁÓW

ZADANIE 1.

Cechy dobrego projektu

-
-
-
-
-
-
-

PROGRAM:

-
-
-
-
-

ZADANIE 2.

Wasza lokalna inicjatywa

TYTUŁ:

CELE:

-
-
-
-
-

METODY:

-
-
-
-
-

ZADANIE 1.

Przeczytajcie – każdy z Was – po dwa projekty zrealizowane przez młodzież. To relacje z prawdziwych projektów Waszych rówieśników. Czytając, postarajcie się znaleźć odpowiedź na pytanie: czym charakteryzuje się dobry projekt obywatelskiej inicjatywy młodzieżowej. Zwróćcie uwagę na to, co łączy przeczytane przez Was projekty, jaki miały cel, kto wziął w nich udział, jaki efekt uzyskano, kto na tym skorzystał?

Następnie porównajcie swoje spostrzeżenia i sprawdźcie, czy doszliście do takich samych wniosków. Najważniejsze z nich zapiszcie w *Rejestratorze pomysłów*.

ZADANIE 2.

Zapoznajcie się szybko z planszą „Planowanie projektu” (powyżej). Tak wygląda realizacja projektu „krok po kroku”. Schemat przyda się Wam w zmaganiach z zadaniem głównym.

ZADANIE 3.

Wasza kolej! Wymyślcie i zaplanujcie swój własny projekt związany z aktywnością obywatelską i/lub społeczną młodzieży. Pamiętajcie o cechach, elementach i etapach powstawania projektu. W rejestratorze pomysłów zapiszcie najważniejsze punkty projektu: cele, program, metody. Wybierzcie lidera lub liderów grupy, którzy opowiedzą o Waszym projekcie reszcie klasy. Powodzenia!

Fundacja Rozwoju Systemu Edukacji

Krajowe Biuro Eurodesk Polska
Fundacja Rozwoju Systemu Edukacji
ul. Mokotowska 43, 00-551 Warszawa

Opracowanie: Wawrzyniec Pater, Łukasz Smogorowski
Opisy projektów: Jagna Kaczanowska, Krzysztof Szwałek
Projekt graficzny: Joanna Garback

Sfinansowano ze środków Komisji Europejskiej oraz Ministerstwa Edukacji Narodowej i Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego w ramach programu Erasmus+

Publikacja odzwierciedla jedynie stanowisko jej autorów i Komisja Europejska nie ponosi odpowiedzialności za umieszczoną w niej zawartość merytoryczną

Urzędowe... poprawy

O rany, znów trzeba iść do URZĘDU. Zajmie to pewnie cały dzień... Dorośli często tak mówią. Boją się urzędów i pracujących tam ludzi. Nie rozumieją, który wydział czym się zajmuje. A jak wypełniać druczki? Wszystko to czarna magia. Strach i nieufność bywają zaraźliwe... A przecież urzędy – są dla ludzi. Dla nas wszystkich. Właśnie to chciała udowodnić krapkowicka **młodzież**. Uczniowie postanowili zbadać sprawę u podstaw. Odwiedzili lokalne urzędy i zebrali informacje o ich działalności, zakresie obowiązków... Zebraną wiedzę opracowali i przedstawili w formie ulotek i filmu. Aby wciągnąć w działania **całą szkołę**, a nie tylko grono aktywistów, informacje o postępach prac były na bieżąco aktuali-

Obywatel w urzędzie

Zespół Szkół im. Jana Kilińskiego w Krapkowicach
Program „Równać Szanse”

Awantura O... Europę!

Gdzie dwóch się kłóci, tam trzeci korzysta. Zaraz, inaczej to sżło: gdzie dwóch się bije, tam trzeci... Bardzo często różnice w poglądach kończą się kłótnią, awanturą i nierzadko – bijatyką. Czasem na argumenty, a czasem – nawet na coś cięższego. Ale przecież można dyskutować o odmiennościach, wymieniać się opiniami w sposób kulturalny, sprzyjający rozwojowi i **poszerzaniu horyzontów**. Mogli przekonać się o tym młodzi ludzie z Suchedniowa – w ramach tego projektu dwunastka z nich wraz z opiekunami pojechała do Gruzji. Cel – rozmawiać i mądrze spierać się na bieżące tematy, dotyczące obu krajów, a także – przyszłości całej **Europy**. Żeby nie było tak, jak przysłówiu, wcześniej młodzież

Kłómy się – sztuka dyskusji w europejskiej różnorodności
Grupa dyskusyjna „Balejaż”
Program „Młodzież w działaniu”, Obecnie Erasmus+,
Akcja Rozwój polityki młodzieżowej

Ekoprzemiany

Byli już tacy, co zamieniali wodę w wino. Inni wszystko potrafili zamienić w złoto. To, co się wydarzyło w Sieciechowie też można traktować w kategoriach cudu – w tym mazowieckim miasteczku udało się zamienić... elektrośmieci na pomoce naukowe i drzewka. Dziwne? No to po kolei: niecodzienna wymiana była elementem projektu „Blżej ekologii”, zrealizowanego w ramach 4. edycji Programu IKEA FAMILY. Jego stypendystki z Zespołu Placówek Oświatowych postanowiły zadbać o ochronę środowiska w swoim regionie: **zaktywizować mieszkańców** do zbierania elektrośmieci, zwiększyć ich świadomość ekologiczną i nauczyć odpowiedniego segregowania odpadów.

Blżej ekologii

Na rodzinę można liczyć – granty na działania
Zespół Placówek Oświatowych im. Armii Krajowej w Sieciechowie

poznała teorię dyskusji i wymieniać opinie. Debaty oksfordzkie, publiczne, metoda Karla Poppera – brzmi to wszystko bardzo uczenie, ale pomogło uporządkować rozmowy i wyciągać wnioski. A co oprócz tego? Spotkanie z Ambasadorem RP w Gruzji, zwiedzanie, tańce, wspólne gotowanie i... kręcenie lip-dubu. Okazuje się, że polską i gruzińską młodzież więcej łączy, niż dzieli!

Młodzież z plusem, plus dla młodzieży

Dość trzęsących się kolan, spoconych dłoni i ściśniętych gardeł. Młodzież może – i powinna – rozmawiać z ekspertami jak równy z równym. Zadawać trudne pytania, wyrażać odważne opinie i wysuwać śmiałe postulaty. W końcu do odważnych świat należy! Doskonałe warunki do takiej właśnie, otwartej i swobodnej dyskusji z ekspertami stworzyło Stowarzyszenie Edukacja przez Internet w ramach projektu „Świętokrzyska młodzież z plusem”. Gimnazjaliści i uczniowie szkół ponadgimnazjalnych mogli rozmawiać o mobilności, przedsiębiorczości, wolontariacie i **aktywności obywatelskiej**. W trakcie

Świętokrzyska młodzież z plusem

Stowarzyszenie Edukacja przez Internet
Program Erasmus+ Akcja 3. Rozwój polityki młodzieżowej

Czyn społeczny metodą na zintegrowanie społeczne wsi

Stowarzyszenie na rzecz rozwoju wsi Stary Kraków
Program „Działaj Lokalnie”

Mieć boisko to mieć wszystko

Na wsi często nie ma co robić. Można pójść do lasu, przejść się drogą, pogadać z sąsiadką, zajrzeć komuś do chałupy przez okno. I tyle. A gdyby tak... mieć boisko? Wspaniale by było. Kto je jednak wybuduje? Wieś Stary Kraków na Orlika doczekać się nie mogła. Więc, w czynie społecznym, przy wsparciu przedstawicieli lokalnego biznesu, postanowiła **sama** zrobić sobie boisko. Na początek – podzieleno się na drużyny. I tak: Grupa Ogrodnicy, pięknym ślizgiem, kopiać, siejąc trawę, podlewając ją i strzygąc – przygotowała odpowiednie podłoże i murawę i już, już, stworzyła sytuację bramkową, ale... Nie było bramki, więc gol nie padł. Następnie z inicjatywą ruszyła Grupa Ślusarz: dryblując, bez faulu, żwawo naprzód, tnąc i spawając

bramki, słupki i kosze do piłki nożnej, siatkowej i koszykówki i już, już, prawie trafili – ale niestety, piłka została im odebrana. I słusznie – gdy przy piłce Grupa Pilarz, z siekierkami, piłami spalinowymi, w mig powstały ławki i stoły z kłód. Wtedy, naprawdę przebojem, do gry weszła Grupa Cieśla – ci przygotowali wiatę i zamontowali, tak, by stoły i ławy nie zamokły. I gdy wszyscy już byli porządnie zmęczeni, patrzyli na piękne, nowiutkie boisko, na którym **dzieciaki ze wsi** będą szałać przez cały sezon – wtedy właśnie padł gol. Dla kogo? Jak to dla kogo, dla wszystkich! **Cała wieś wygrała**. Mieć boisko – to jak mieć wszystko!

Bezdomność w obiektywie

Czy w czasach, gdy każdy nosi w kieszeni kamerę, a triumfy święcą serwisy podobne do YouTube – istnieje lepszy język do porozumiewania się z młodzieżą niż film? Raczej wątpliwe. Taki właśnie środek komunikacji wybrali autorzy projektu „Dziurawa Skarpeta na Emigracji”. Uznali oni, że film – w tym przypadku dokumentalny – nie tylko pomoże dotrzeć do świadomości młodych, ale też będzie doskonałym narzędziem edukacji. I mieli do tego podstawy: wcześniejsza, krajowa wersja projektu (pod nazwą „Dziurawa Skarpeta”) też była związana z filmem i okazała się dużym sukcesem. A czego dotyczyła owa edukacja? Pracując z kamerą uczniowie z Polski i Wielkiej Brytanii uczyli się, jakie problemy wiążą się

Dziurawa Skarpeta na emigracji

Human Lex Instytut
Program Erasmus+ Partnerstwa strategicznego
– transnarodowe inicjatywy młodzieżowe

z emigracją i skąd bierze się bezdomność. Dla młodych Polaków kręcenie filmu było też doskonałą okazją do **poznania rówieśników** z zupełnie innych kultur – wśród członków brytyjskiej grupy byli bowiem m.in. Hindusi i Pakistańczycy. Projekt mógł też **rozwinąć kompetencje** językowe, cyfrowe i społeczne. Organizatorzy wierzą, że uczestnicy – w większości młodzież o mniejszych szansach – uwierzą, że mogą mieć wpływ na zmiany w swoich społecznościach. Będą też gotowi do zmierzenia się z problemami emigracji, jeśli kiedykolwiek się na nią zdecydują.

W masie siła

Rację miał jednak Włodzimierz Majakowski. Jednostka niczym! Jednostka bzdurą! Bo i cóż może zdziałać jeden człowiek? Działać trzeba w kupie. Wszyscy razem, w lokalnej społeczności. Ale... cóż to za twór, ta **lokalna społeczność**? Jak funkcjonuje? Jak wpływać na jego wybory, decyzje? Otóż to. Właśnie to zagadnienie postanowili zgłębić **uczniowie** szkół gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych w Długomiłowicach. Zabrali się za redagowanie i wydawanie lokalnej gazetki – bo chociaż prasa umiera, to jednak w Długomiłowicach trzyma się znacznie lepiej, niż w takim Nowym Jorku. Można przez taką gazetkę informować ludzi. **Zachęcać ich**

Lokalne Konfrontacje Młodzieżowe

Gminna Biblioteka Publiczna w Reńskiej Wsi
Program „Równać szanse”

Demokracja na własnej skórze

Jak mawiał pewien polityk, demokracja nie jest idealna, ale nic lepszego człowiek nie wymyślił. A skoro tak – warto być z demokracją na Ty i poznać ją z bliska. Bo demokracja to nie tylko idea, to także skomplikowany mechanizm, w którym – jak w samochodowym silniku – wszystko ma swoje miejsce, swój czas, swoją przyczynę i swój skutek. Tylko znając reguły, można z **demokracji** odpowiednio korzystać. Takie właśnie motto przyświecało organizatorom projektu Be Democracy, w którym udział wzięła młodzież z dąbrowskiego Sławkowa i jej **rówieśnicy** z włoskiej organizacji Join Associazione Culturale. Podczas spotkań młodzi dyskutowali o **dialogu usystematyzowanym** i procedurach demokratycznych, przekonali

Be Democracy

Stowarzyszenie Porozumienia Pokoleń
Program Erasmus+ Akcja 3. Rozwój polityki młodzieżowej

Futbol z myślą o kobietach

Czy piłka kopnięta damską nogą leci inaczej niż uderzona męską? Czy zwody są mniej efektowne? A może zawodniczki nie wkładają w walkę tyle serca, co zawodnicy? Nie – w żadnym wypadku! Ale czy wszyscy już o tym wiedzą? Niestety – też nie. Wciąż wielu sądzi, że piłka nożna nie jest dla kobiet, że panie grać nie powinny. A guzik prawda! – odpowiedziałyby autorki projektu She plays. Grupa pań z Mazowsza postanowiła udowodnić, że w piłkę może grać każdy, kto ma na to ochotę. Ich przedsięwzięcie – zorganizowane dzięki wsparciu organizacji FARE w ramach FARE football people action week – miało być sprzeciwem wobec **diskryminacji** kobiet w sporcie. I szansą

dla tych pań, które chciałyby w nim zaistnieć (choćby amatorsko), ale nie mają ku temu okazji. Grant FARE wykorzystano na inaugurację rozgrywek kobiecej ligi futbolu – przyjaznej i otwartej. Zmagania nie trwały jednak przez dzień czy dwa – ale przez cały sezon! Była walka, strzały, zwody, wielkie porażki i piękne sukcesy. Bez **stereotypów** i dyskryminacji.

Inauguracja Ligi Piłki Nożnej Kobiet She Plays

She plays sp. z o.o.
Fare Network